

Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE št. 126/11

V Luxembourggu, 24. novembra 2011

Sodba v zadevi C-70/10
Scarlet Extended SA proti Société belge des auteurs, compositeurs et
éditeurs SCRL (SABAM)

Pravo Unije nasprotuje temu, da nacionalno sodišče sprejme odredbo, s katero se ponudniku internetnega dostopa naloži vzpostavitev sistema za filtriranje zaradi preprečitve nezakonitega prenašanja datotek

Taka odredba ne spoštuje prepovedi naložitve splošne obveznosti nadzora takemu ponudniku ter zahteve po zagotovitvi pravičnega ravnotežja med pravico intelektualne lastnine na eni strani in svobodo gospodarske pobude, pravico do varstva osebnih podatkov ter svobodo sprejemanja in širjenja vesti na drugi strani

Ta zadeva se nanaša na spor med družbo Scarlet Extended SA, ponudnikom internetnega dostopa, in družbo SABAM, belgijsko družbo za upravljanje, ki je pristojna za to, da tretjim osebam izdaja dovoljenja za uporabo glasbenih del avtorjev, skladateljev in založnikov.

Družba SABAM je leta 2004 ugotovila, da internetni uporabniki, ki uporabljajo storitve družbe Scarlet, prek omrežij „peer-to-peer“ (pregledno, neodvisno, decentralizirano sredstvo za izmenjavo datotek, opremljeno z naprednimi orodji za iskanje in prenos) po internetu prenašajo dela, ki so navedena v njenem katalogu, ne da bi za to pridobili dovoljenje in plačali nadomestila.

Predsednik tribunal de première instance de Bruxelles (Belgija) je na predlog družbe SABAM družbi Scarlet kot ponudniku internetnega dostopa naložil, naj zagotovi prenehanje teh kršitev avtorske pravice tako, da svojim strankam onemogoči, da z uporabo programske opreme „peer-to-peer“ kakor koli pošiljajo ali sprejemajo elektronske datoteke z glasbenimi deli iz repertoarja družbe SABAM, sicer se ji naloži periodična denarna kazen.

Družba Scarlet je pri Cour d'appel de Bruxelles vložila pritožbo, v kateri je navedla, da ta odredba ni v skladu s pravom Unije, saj ji je z njo dejansko naložena splošna obveznost nadzora komunikacij v njenem omrežju, kar pa naj ne bi bilo v skladu z direktivo o elektronskem poslovanju¹ in temeljnimi pravicami. V teh okoliščinah je Cour d'appel de Bruxelles vprašalo Sodišče, ali pravo Unije državam članicam dopušča, da nacionalnemu sodišču dovolijo, da ponudniku internetnega dostopa odredi, naj na splošno, preventivno, na svoje izključne stroške in časovno neomejeno vzpostavi sistem filtriranja elektronskih komunikacij, da bi se identificiral tisti prenos datotek, ki ni zakonit.

Sodišče je v današnji sodbi najprej spomnilo, da lahko imetniki pravic intelektualne lastnine zahtevajo izdajo sodne odredbe proti posrednikom, kot so ponudniki internetnih storitev, katerih storitve tretje stranke uporabljajo za kršitev njihovih pravic. Podrobna pravila o sodnih odredbah spadajo v nacionalno pravo. Vendar morajo ta nacionalna pravila spoštovati omejitve, ki izhajajo iz prava Unije, kot je zlasti prepoved, ki jo določa direktiva o elektronskem poslovanju, v skladu s katero je nacionalnim organom prepovedano sprejeti ukrepe, s katerimi bi bila ponudniku internetnega dostopa naložena obveznost splošnega nadzora podatkov, ki jih prenaša v svojem omrežju.

¹ Direktiva 2000/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2000 o nekaterih pravnih vidikih storitev informacijske družbe, zlasti elektronskega poslovanja na notranjem trgu (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 25, str. 399).

V zvezi s tem Sodišče ugotavlja, da bi bilo z zadevno odredbo družbi Scarlet naloženo, naj dejavno nadzira vse podatke, ki se nanašajo na vse njene stranke, da bi se preprečila kakršna koli kršitev pravic intelektualne lastnine. Iz tega izhaja, da bi bila z navedeno odredbo naložena vzpostavitev splošnega nadzora, ki ni v skladu z direktivo o elektronskem poslovanju. Poleg tega se s tako odredbo ne bi spoštovale upoštevne temeljne pravice.

Nedvomno je varstvo pravic intelektualne lastnine določeno v Listini Evropske unije o temeljnih pravicah. Toda niti iz te listine niti iz sodne prakse Sodišča ne izhaja, da je ta pravica nedotakljiva in da mora biti zato njeno varstvo absolutno.

V obravnavanem primeru pa odreditev vzpostavitve sistema za filtriranje vključuje nadzorovanje – v interesu imetnikov pravic intelektualne lastnine – vseh elektronskih komunikacij, ki potekajo po omrežju zadevnega ponudnika internetnega dostopa, pri čemer bi bil ta nadzor poleg tega časovno neomejen. Tako bi taka odredba povzročila hudo kršitev svobode gospodarske pobude družbe Scarlet, saj bi ji bila z njo naložena obveznost uvedbe zapletenega in dragega informacijskega sistema, ki bi bil vzpostavljen za stalno in na njene stroške.

Poleg tega učinki odredbe niso omejeni na družbo Scarlet, saj utegnejo biti s sistemom za filtriranje kršene tudi temeljne pravice njenih strank, in sicer njihova pravica do varstva osebnih podatkov ter svoboda sprejemanja in širjenja vesti, ki sta varovani na podlagi Listine Evropske unije o temeljnih pravicah. Po eni strani namreč ni sporno, da ta odreditev vključuje sistematično analizo vsebine in zbiranje ter identifikacijo naslovov IP uporabnikov, ki pošiljajo nezakonito vsebino po omrežju, ti naslovi pa so varovani osebni podatki. Po drugi strani pa bi bila lahko z navedeno odredbo kršena svoboda obveščanja, saj obstaja nevarnost, da ta sistem ne bi dovolj dobro razločeval med nezakonito in zakonito vsebino, tako da bi njegova vzpostavitev lahko onemogočila prenašanje zakonite vsebine.

Tako je Sodišče ugotovilo, da nacionalno sodišče s sprejetjem odredbe, s katero je bila družbi Scarlet naložena vzpostavitev takega sistema za filtriranje, ni spoštovalo zahteve, da je treba zagotoviti pravično ravnotežje med pravico intelektualne lastnine na eni strani in pravico do varstva osebnih podatkov ter svobodo sprejemanja in širjenja vesti na drugi strani.

Zato je Sodišče odgovorilo, da pravo Unije nasprotuje temu, da se ponudniku internetnega dostopa odredi vzpostavitev sistema filtriranja vseh elektronskih komunikacij, prenašanih z njegovimi storitvami, ki bi se uporabljal brez razlikovanja za vse njegove stranke, preventivno, na njegove izključne stroške in časovno neomejeno.

OBVESTILO: Predlog za sprejetje predhodne odločbe sodiščem držav članic omogoča, da v okviru sporov, ki jih obravnavajo, vprašajo Sodišče o razlagi prava Unije ali mu predlagajo, naj odloči o veljavnosti akta Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki ne zavezuje Sodišča.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletnem mestu CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Posnetki z razglasitve sodbe so dostopni na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106